

[Guldberg.]

års tid som boligminister bag sig uden at ville sige mere om det?

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Jeg håber da også som boligministeren, at konkurrence og den nye licitationslov og industrialisering og mange andre ting vil kunne billiggøre nybyggeriet. Det må vi da virkelig håbe på. Men det kan ikke forhindre, at der stadig er en forskel i nybyggeriets vilkår og i prisen på lejlighederne i nybyggeriet og andre lejligheder, som er opført under andre vilkår. Der vil stadig være den forskel, at det private nybyggeri kommer til at opføre sine lejligheder, sine parcelhuse til markedsrente, medens det sociale byggeri får denne rentesikringsordning; det giver jo en forskel i renten på 3 pct. og en forskel i lejen på ca. 25 pct.; det kan man ikke komme uden om, den forskel vil der være.

Jeg går ud fra, at man må forstå det lejevlovsforslag, der kommer, sådan, at den normalisering, der her skal ske, skal ske over 8 år, og der er vel ingen, der drømmer om, at den vurdering og normalisering, der skal ske på 8 år, vil føre til, at den gamle boligmasse vil få en leje, der kommer til at svare til lejen i nybyggeriet, der opføres under en markedsrente på 9½ pct. eller henved 10 pct.

Der vil altså være en forskel i vilkårene for nybyggeriet og på prisen på lejligheder i det private nybyggeri og i det gamle byggeri og i det sociale byggeri, og derfor vil udlejningsvanskelighederne komme til at samle sig om det private nybyggeri. Det er det, der truer med at gå i stå, og da det omfatter 30.000 af de lejligheder, der opføres hvert år, har vi ikke igennem de forslag, som boligforliget indeholder, og de lovforslag, der kommer, forhindret, at nybyggeriet vil kunne gå i stå på grund af udlejningsvanskeligheder.

Boligministeren (Kaj Andresen): Jeg må måske først sige til hr. Guldberg, at der jo

er forskellige andre områder inden for forbrugsgoderne, hvor priserne er steget trods en effektivisering med øget produktivitet. Det er jo ikke blot på boligområdet, priserne er steget til trods for produktivitetens fremgang. Hvis effektiviseringen ikke er slået igennem, er det måske nok på grund af manglende licitationslov og manglende konkurrence, som vi eventuelt nu vil kunne få. Men at industrialiseringsbestræbelserne gennem den langtidsplanlægning, der har fundet sted fra boligministeriets side, ikke i de første år har sat sig væsentlige spor, ligger ganske naturligt i, at det nye produktionsapparat, der har måttet bygges op på dette felt, ikke har haft en så stor sikkerhed for langtidsleveringer og derfor har måttet foretage store afskrivninger det første år. Men vi har nu et byggeri i Ballerup, som tydeligt viser, at gentagelsesmomentet ved det industrialiserede byggeri kan føre til en prisbillighed, således at man har kunnet få næste etape opført til en pris, der trods et par års forskel ligger lavere end for første etape. I virkeligheden er der altså også ved industrialiseringen i byggesektoren muligheder for en gevinst af den produktivitetstigning, der har fundet sted.

Hr. Niels Westerby siger, at f. eks. parcelhusbyggeriet får en dårligere stilling end det udlejningsbyggeri, der nu får rentesikringen. Heroverfor må jeg dog gøre opmærksom på, at parcelhusbyggeriet jo hele tiden har haft og fortsat opretholder den særlige stilling, at renteutgiften kan trækkes fra og derved i virkeligheden gennem mange år har haft en slags rentesikringsordning over skattebilletten.

(Kort bemærkning).

Axel Ivan Pedersen: Når man har siddet og hørt på diskussionen her og hørt de bekymringer, der er kommet til orde i udtalelserne vedrørende mulighederne for billiggørelse af boligbyggeriet, vil jeg sige, at jeg håber, at denne bekymring også må give sig udslag i, at man vil være med til